

BASISVISIE van "DE RODE LOTUS"

Een spirituele lichaamscultuur met het oog op universele menselijkheid

"De Rode Lotus" is een onafhankelijke en humanistische krijgskunstacademie, die uitgaat van de originele betekenis van het concept krijgskunst als het beschermen en het voeden van leven. Die invulling maakt het mogelijk om krijgskunsten en helende kunsten te combineren tot een elkaar aanvullend geheel. We beoefenen krijgskunst als de eenheid van zelfverdediging, zelfcultivering en zelfzorg, als een vorm van persoonlijke cultuur die het leven voedt ("Yangsheng").

Meer concreet vullen we binnen onze les krijgskunst in als een **spirituele lichaamscultuur**. We oefenen met en door het lichaam met het oog op een spiritueel doel, nl. de ontwikkeling van menselijke authenticiteit als vorm van eco-spiritualiteit, van "eerbied voor het leven", of, anders geformuleerd, onze discipline is een belichaming van een **eco-spiritualiteit op basis van universele menselijkheid**. De beoefening is lichamenlijk, het doel is spiritueel.

Voor de beoefening van kunst in het algemeen, van helende kunsten en dus ook van helende krijgskunsten in het bijzonder, is in zekere mate een cultuur van huiselijkheid noodzakelijk. Vroeg of laat is het immers nodig dat de beoefening haar plaats krijgt binnen de huiselijke sfeer om zo de *zelf-cultivering door het lichaam* mogelijk te maken.

Het is belangrijk om zo snel mogelijk in de beoefening parate kennis te ontwikkelen, die een zelfstandige in- en beoefening mogelijk maakt. Die zelfstandigheid verrijkt de beoefenaar en maakt hem sterker. Menselijkheid staat hierbij centraal en daarom is de beoefening ook een vorm van (re)humanisering. Gelet op al het voorgaande kunnen we onze lessen zo een opportuiniteit tot "Empowerment" noemen, meer bepaald een ontwikkeling van menselijke authenticiteit en autonomie. Deze autonomie is geenszins "egocentrisch" van aard, maar legt juist de basis voor gemeenschapsvorming tegen een achtergrond van een humanistische globalisering.

Authenticiteit zien we hierbij als leven in overeenstemming met de menselijke natuur, dwz het belangrijkste basisbeginsel van "De Rode Lotus" is de idee van het bestaan, de universaliteit en de goedheid van de menselijke natuur. De menselijke natuur zien we echter ook als bij iedereen in meerdere of mindere mate geblokkeerd, en daarom omschrijven we authenticiteit als de toestand die men bereikt na het deblokkeren van de universele menselijke natuur. Wie perfect authentiek is, vormt een Drie-Eenheid met Hemel en Aarde, en geeft spontaan de gepaste respons op een prikkel. Naar deze harmonie toe werken, is het doel van de beoefening. Een basis-methode daartoe is "Gronden in Stilte".

Binnen deze methode baseren we ons op de "**lichamelijke verankering van emoties**". Wanneer we aan onze emoties werken, werken we aan en op ons lichaam, en omgekeerd heeft het

lichaamswerk een emotionele impact. Verder zien we het emotionele als de basis van het morele, en het morele als de essentie van menselijkheid. Door de lichamelijke methode werken we dus zo ook aan onze menselijkheid. Deze invalshoek behoort tot de filosofische familie van het "moreel sentimentalisme", die leeft in zowel Oosterse als in Westerse landen waardoor ook de reeds vernoemde globaliserende, universele inspiratie mogelijk wordt. Zelf-cultivering zien we dus in de eerste plaats als *morele* zelf-cultivering.

Aldus kunnen we de beoefening van krijgskunst op de kaart zetten als een ernstige, diep filosofische, humanistische kunstvorm, om al doende aan (re)humanisering te werken en een *verantwoorde vorm* van eco-spiritualiteit te promoten, kortom om onze discipline voor te stellen als een toegepaste filosofie van universele menselijkheid. Onze lessen zijn dus geen consumptieproduct, noch een vorm van sport of een afgeleide daarvan zoals "soft-fitness" of "wellness", noch een belevingsmoment, noch een louter paramedisch gegeven. We schrappen noties als nut en voordeel om onze aandacht te richten op de functie van de verschillende dingen die samen onze werkelijkheid uitmaken.

Onze invalshoek op de beoefening van krijgskunst is een humanistische invalshoek, geïnspireerd door de Neo-Confucianistische school van Zhu Xi (1100-1170), de "Daoxue" ("Het leren van de Weg") alsook door de internalistische Si-Meng-school, en, zoals reeds gezegd, door meerdere andere filosofieën, zowel Oosters als Westers die daarbij aansluiten en de problematiek van de menselijke natuur en de daaruit afgeleide pragmatische, contextgerichte deugdenethiek omarmen. Alles te samen is onze beoefening gericht op de ontwikkeling van een **levensbevestigende responsiveness**.